

(ร่าง)

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.

เสนอต่อ

คณะรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สิงหาคม 2543

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

เหตุผล

โดยที่การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการผลิตและพัฒนากำลังคนในสายวิชาชีพที่จะต้องมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา จึงต้องมีการจัดสรรโอกาสในด้านการศึกษาเพื่ออาชีพให้ได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ใ้บุคคลมีความรู้ ทักษะวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะทางที่ได้คุณภาพมาตรฐาน มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพเพื่อการทำงานอย่างมีความสุข โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง เนื้อหาสาระก้าวทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมทั้งสืบสานและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทยอย่างเหมาะสมเพื่อการประกอบอาชีพทั้งในระบบการจ้างงานและอาชีพอิสระ โดยมีระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อใช้ในการเทียบโอนผลการเรียน และประสบการณ์การทำงาน อันจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อย่างไรก็ตามการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการลงทุนสูง มีหน่วยงานรับผิดชอบหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสถานประกอบการ ชุมชนและสถาบันสังคมอื่น จึงจำเป็นต้องมีเอกภาพในเชิงนโยบาย และการส่งเสริมความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนได้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและของประเทศ ดังนั้น จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเพื่อเป็นแม่บทในการดำเนินการจัดอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร่าง)
พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา
พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ” หมายความว่า การอาชีวศึกษา เทคนิคศึกษา เทคโนโลยีศึกษา หลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรพิเศษ

“การอาชีวศึกษา” หมายความว่า กระบวนการทางการศึกษาและฝึกอบรม วิชาชีพเพื่อเตรียมกำลังคนในสายวิชาชีพทุกระดับตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติทางอาชีพอย่างมีคุณภาพ เพื่อเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ ทั้งงานในระบบการจ้างงานและอาชีพอิสระ

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานประกอบกิจการทางธุรกิจที่มีผลทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน

“มาตรฐานการอาชีวศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดในการจัดอาชีวศึกษา เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินสถานศึกษา สถานประกอบการ องค์กรและสถาบัน สังคมอื่นที่จัดการอาชีวศึกษาเพื่อการรับรองและประกันคุณภาพ

“มาตรฐานวิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของวิชาชีพต่าง ๆ กำหนดโดยองค์กรวิชาชีพ สถานประกอบการที่เป็นผู้ใช้บุคลากรวิชาชีพ เพื่อเป็นเกณฑ์สำหรับองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการอาชีวศึกษาและ ฝึกอบรมวิชาชีพได้พิจารณาจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับความต้องการ

“คุณวุฒิวิชาชีพ” หมายความว่า คุณวุฒิที่จัดให้แก่บุคคลตามระดับ ความสามารถและสมรรถนะในการปฏิบัติงาน อันประกอบด้วยความรู้และทักษะที่จำเป็น สำหรับอาชีพต่าง ๆ

“การอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” หมายความว่า การจัดอาชีวศึกษาโดย ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ โดยกำหนดให้มีการเรียนภาค ทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติพื้นฐานบางส่วนที่สถานศึกษา และฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรผู้เรียนจะได้คุณวุฒิและใบรับรองการผ่านงาน

“ครูวิชาชีพ” หมายความว่า ครูผู้สอนวิชาชีพในระดับต่ำกว่าปริญญา ซึ่ง มีวุฒิการศึกษาวิชาชีพระดับอุดมศึกษา และผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมวิชาชีพครูและมี ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูสายวิชาชีพ

“ครูฝึกในสถานประกอบการ” หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการด้านอาชีพ ที่สามารถสอนวิชาชีพและการปฏิบัติงานอย่างมีระบบ อย่างมีขั้นตอนและได้รับใบรับรองจากคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

“ผู้ชำนาญการด้านอาชีพ” หมายความว่า ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติระดับ 2 มีประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

“ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพ” หมายความว่า ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือสำเร็จการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้น ไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติระดับ 3 มีประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

“สถานศึกษาอาชีวศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชนที่เปิดสอนระดับสูงสุดต่ำกว่าปริญญา

“สถาบันการอาชีวศึกษา” หมายความว่า สถาบันการอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทั้งของรัฐและเอกชน

“เครือข่ายสถาบันการอาชีวศึกษา” หมายความว่า การรวมกลุ่มสถานศึกษาและหน่วยงานที่จัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพทั้งภาครัฐ เอกชน และสถานประกอบการ เพื่อสร้างความเข้มแข็ง และความมีเอกภาพในการบริหารจัดการ การระดมทรัพยากร รวมทั้งการประสานความร่วมมือในการสร้างมาตรฐาน และการพัฒนาบุคลากรด้านวิชาชีพให้มีคุณภาพ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีรักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมรักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1 บททั่วไป

มาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนทางวิชาชีพที่มีคุณภาพ มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานและเจตคติที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในประชาคมโลก

มาตรา 7 กระบวนการจัดการอาชีวศึกษามุ่งพัฒนาความรู้ทางทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ ทั้งนี้ให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทั้งส่วนที่เป็นศาสตร์สากล รวมทั้งการประสานประสานองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ความรู้สากลได้เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย

มาตรา 8 การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ให้ยึดหลักดังนี้

(1) เป็นการให้การศึกษาระดับวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียน และประชาชนทั่วไป

ตามความถนัดความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

(2) ให้ สถานประกอบการ ชุมชน และสังคม มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การพัฒนากำลังคน มีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษา

(3) ให้มีการระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชน โดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

มาตรา 9 การจัดการอาชีวศึกษาจัดในระดับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรพิเศษ

มาตรา 10 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการอาชีวศึกษาให้
ยึดหลักดังนี้

- (1) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ โดยมี
การกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษา
- (2) ให้มีการบริหารในระบบเครือข่ายของสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ
และเครือข่ายความร่วมมือกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนและสถาน
ประกอบการในการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) ให้การอาชีวศึกษาเป็นระบบเปิด มีความยืดหยุ่นหลากหลาย มีระบบ
เทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษา และระบบการเทียบ
ประสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษาวิชาชีพ
อย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีส่วนสนับสนุนความก้าวหน้าของบุคคลทั้งด้าน
คุณวุฒิและอาชีพ
- (4) มีระบบจูงใจให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ
อาชีวศึกษาและการฝึกอบรม
- (5) มีการพัฒนาครู คณาจารย์ทางด้านอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ
ให้เพิ่มพูนประสบการณ์ในสถานประกอบการ เพื่อก้าวทันต่อความ
เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

มาตรา 11 สิทธิและหน้าที่การจัดการอาชีวศึกษา

- (1) การจัดอาชีวศึกษา ต้องจัดสรรโอกาสให้บุคคลที่มีความสนใจและความ
สามารถได้รับการศึกษาทางด้านวิชาชีพอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
การจัดสรรโอกาสด้านอาชีวศึกษา ต้องให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่บุคคลที่
มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม โดยคำนึงถึงความ
สามารถของบุคคลนั้น
- (2) รัฐต้องส่งเสริมบุคคลที่จบการศึกษาภาคบังคับและไม่ได้ศึกษาต่อ ให้ได้
รับการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างน้อย 1 ปี ก่อนเข้าสู่การทำงาน
- (3) ครอบครัว ชุมชน องค์กรวิชาชีพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน
และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดอาชีวศึกษา

มาตรา 12 แนวการจัดการอาชีวศึกษา

- (1) เป็นการจัดการศึกษาที่ยืดประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสายวิชาชีพสามารถศึกษาต่อระดับสูงได้เต็มตามศักยภาพและตามความสนใจ และเปิดโอกาสให้บุคคลในวัยทำงานสามารถกลับเข้ารับการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง
- (2) การจัดการเรียนการสอนต้องเน้นการจัดสัดส่วนระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติที่หลากหลายตามลักษณะสาขาวิชาชีพ ระดับการศึกษา และความถนัดของผู้เรียน
- (3) เนื้อหาสาระของการอาชีวศึกษาเป็นไปเพื่อก้าวหน้าต่อวิทยาการสมัยใหม่ในการเพิ่มผลผลิต การรักษาสุขภาพแวดล้อม การสืบสาน และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย
- (4) การอาชีวศึกษาต้องมีการหล่อหลอมในบุคคลตั้งแต่วัยเยาว์เพื่อสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการทำงาน การสำรวจความสนใจและความถนัดของตนเอง การรับการศึกษาวิชาชีพเบื้องต้น การศึกษาวิชาชีพเฉพาะสาขา จนถึงการศึกษาวิชาชีพชั้นสูง การดำเนินการดังกล่าวต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาสายอาชีวศึกษาและสายเทคโนโลยี โดยเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงและมีระบบการแนะแนวให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
- (5) มีการวัดและประเมินผลที่เน้นความสามารถในการประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ หรือการวัดทักษะเชิงปฏิบัติมากกว่าการทดสอบความรู้ทางทฤษฎีเพียงอย่างเดียว
- (6) มีการวิจัยและพัฒนาทางอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เชื่อมโยงองค์ความรู้ทางทฤษฎีไปสู่การพัฒนาเทคโนโลยี และส่งเสริมการสร้างงานและอาชีพ

มาตรา 13 รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสร้างงานและสร้างรายได้ให้แก่ผู้เรียนในระหว่างการศึกษา

หมวด 2 การบริหารการอาชีวศึกษา

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กระระดับชาติ ประกอบด้วย

(1) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากกรรมการภาคเอกชน โดย

ตำแหน่ง หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มอาชีพ กลุ่มสมาคมวิชาชีพ หรือนักวิชาการ

(2) รองประธานกรรมการ ได้แก่ ปลัดกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

(3) กรรมการโดยตำแหน่งจากภาครัฐ ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคม ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และปลัดกระทรวงพาณิชย์

(4) กรรมการโดยตำแหน่งจากภาคเอกชน ได้แก่ ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมธนาคารไทย ประธานสภาองค์การลูกจ้างสภาแรงงานแห่งประเทศไทย ประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย ประธานสภาแรงงานแห่งประเทศไทย และประธานชุมนุมเกษตรกรแห่งประเทศไทย

(5) กรรมการจำนวนหนึ่งคนซึ่งเลือกจากสถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐ

(6) กรรมการจำนวนหนึ่งคนซึ่งเลือกจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาของเอกชน

(7) กรรมการจำนวนหนึ่ง ซึ่งเลือกจากสมาคมครูอาชีวศึกษา หรือสมาคมผู้บริหารอาชีวศึกษา

(8) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มาและคุณสมบัติของประธานกรรมการตาม (1) กรรมการตาม (5) (6) และ (7) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (8) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการ

ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

มาตรา 15 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) ขาดคุณสมบัติของการเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในประเภทนั้น ๆ หรือพ้นจากหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการในฐานะนั้น ๆ หรือพ้นจากการเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในประเภทนั้น ๆ

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือผู้ซึ่งได้รับเลือกนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้ง หรือยังมีได้เลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทน ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการ หรือได้มีการเลือกกรรมการขึ้นใหม่

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือไม่ดำเนินการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา 16 ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (1) เสนอนโยบายและแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพ
- (2) กำหนดกรอบหลักสูตร มาตรฐานและคุณภาพการอาชีวศึกษา
- (3) เสนอการจัดสรรงบประมาณและแนวนโยบายในการระดมทุน ทรัพยากร รายได้ หรือเสนอแนะการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา
- (4) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- (5) ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล วิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา
- (6) กำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบ วิธีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- (7) จัดทำเขตบริการการอาชีวศึกษาเพื่อเสนอเป็นกฎกระทรวง
- (8) กำหนดระเบียบว่าด้วยการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา
- (9) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี
- (10) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (11) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 17 ให้สถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่เปิดสอนระดับปริญญา หรือเทียบเท่าและได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด มีฐานะเป็นนิติบุคคล ดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการอุดมศึกษา โดยให้สถาบันดังกล่าวเน้นการจัดการอาชีวศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาตอนปลาย และจัดการศึกษาได้สูงสุดไม่เกินระดับปริญญาตรีในสายวิชาชีพและสายเทคโนโลยี

ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐระดับต่ำกว่าปริญญา สามารถเข้าเป็นส่วนควบของสถาบันการอาชีวศึกษาระดับปริญญาได้ ทั้งนี้ ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในด้านความเชื่อมโยงสอดคล้องระหว่างสถานศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา และสถาบันการอาชีวศึกษาระดับปริญญา ทั้งในด้านวิชาการ บุคลากร อาคารสถานที่และอุปกรณ์การฝึกงาน

อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการการอาชีวศึกษาและเอื้อต่อการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกัน ตลอดจนการส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานการอาชีวศึกษา

มาตรา 18 ให้สถาบันอาชีวศึกษาของเอกชน ทั้งระดับปริญญาและต่ำกว่าปริญญา สถานประกอบการที่จัดการอาชีวศึกษา เข้าร่วมเป็นเครือข่ายสถาบันการอาชีวศึกษาเพื่อความร่วมมือทางวิชาการ การสร้างคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพ และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

มาตรา 19 การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนให้ได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับภาครัฐ

มาตรา 20 ให้มีคณะกรรมการเครือข่ายสถาบันการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนกรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษา ผู้แทนสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ผู้แทนสถานประกอบการที่จัดการอาชีวศึกษา และผู้แทนหน่วยงานอื่นที่จัดการอาชีวศึกษา ทั้งนี้ให้มีผู้แทนจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง โดยให้คณะกรรมการเลือกประธานกรรมการและรองประธานกรรมการสองคน และให้หัวหน้าสถานศึกษาที่เป็นที่ตั้งสำนักงานเครือข่ายสถาบันการอาชีวศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา จำนวนกรรมการเครือข่ายสถาบันการอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

มาตรา 21 คณะกรรมการเครือข่ายสถาบันการอาชีวศึกษามีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) จัดทำแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพตามนโยบายและเป้าหมายของคณะกรรมการอาชีวศึกษา

(2) จัดทำแผนปฏิบัติการในการร่วมมือและการระดมทรัพยากรจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่เป็นเครือข่าย สถานประกอบการ และชุมชนเพื่อพัฒนาการจัดอาชีวศึกษา

(3) ส่งเสริม สนับสนุน ประสานการดำเนินงานของสถานศึกษาในเครือข่าย ให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ

(4) ส่งเสริม สนับสนุน ติดตาม ประสานการดำเนินงานของสถาบันการอาชีวศึกษาในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติและความต้องการของท้องถิ่น

(5) ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา การประเมินผลในการจัดการอาชีวศึกษา

(6) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเครือข่ายสถาบันการอาชีวศึกษา

มาตรา 22 ให้มีคณะกรรมการของสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มอาชีพ สมาคมวิชาชีพและการอาชีวศึกษา ทั้งนี้ผู้แทนจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 3

ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ

มาตรา 23 รัฐต้องสนับสนุนให้มีความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพระหว่างสถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น

มาตรา 24 สถานประกอบการใดที่ประสงค์จะดำเนินการจัดอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพตามกฎหมายนี้ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อให้ได้รับการรับรองและได้รับสิทธิประโยชน์

การขอจดทะเบียน และการรับจดทะเบียนให้ดำเนินไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 25 การจัดการอาชีวศึกษาในสถานประกอบการ ให้จัดการสอนตาม
ตาม
หลักสูตรอาชีวศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ หรือจัดสอนตามหลักสูตรของสถานประกอบการ และสามารถนำความรู้และทักษะมาเทียบโอนเพื่อรับคุณวุฒิได้

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

มาตรา 26 ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ โดยมีความยืดหยุ่น มีการประสานประโยชน์ให้แก่ฝ่ายผู้จัด เพื่อมุ่งให้เกิดการสร้างทักษะและกิจนิสัยในการทำงานของผู้เรียนเป็นหลัก

มาตรา 27 สถาบันการอาชีวศึกษาต้องจัดระบบการจัดการให้เอื้ออำนวยแก่ผู้มีประสบการณ์ ผู้ผ่านการฝึกอบรมจากสถานประกอบการ ผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นที่สะสมหน่วยการเรียนรู้ไว้ และผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้สามารถเทียบโอนหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้ได้คุณวุฒิในหลักสูตรต่าง ๆ

มาตรา 28 ผู้รับการศึกษาและฝึกอบรมในสถานประกอบการต้องปฏิบัติ ตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ

มาตรา 29 รัฐต้องสนับสนุนให้สถานประกอบการที่จัดการอาชีวศึกษาสร้าง สิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้และทักษะวิชาชีพ การวิจัยและการพัฒนาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

มาตรา 30 สถานประกอบการ สมาคมอาชีพ องค์กรและสถาบันสังคมอื่นที่ มีความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้

- (1) การสนับสนุนจากรัฐในด้านวิชาการ และทรัพยากรตามควรแก่กรณี
- (2) การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา ตาม ความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
- (3) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด
- (4) ให้มีการยกย่องและเชิดชูเกียรติสถานประกอบการที่ให้ ความร่วมมือ ในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกวิชาชีพ

มาตรา 31 รัฐต้องสนับสนุนสมาคมอาชีพ องค์กรวิชาชีพหรือกลุ่มอาชีพให้ มีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรและ จัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการ

หมวด 4

คุณภาพมาตรฐานการอาชีวศึกษา

มาตรา 32 ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับชาติ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่าง ๆ จากภาครัฐและเอกชน

การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ วาระของกรรมการการประชุมคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนด

มาตรา 33 คณะกรรมการมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับชาติ มีหน้าที่ดังนี้

- (1) กำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพแห่งชาติ
- (2) จัดทำ แก้ไข ยกเลิกระเบียบและมาตรฐานการอาชีวศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- (3) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อวางระเบียบ เกณฑ์มาตรฐานการอาชีวศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ เฝ้าระวังการประเมินคุณภาพและมาตรฐาน การเทียบโอน การรับรองคุณวุฒิวิชาชีพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับชาติกำหนด

มาตรา 34 ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับเครือข่าย สถาบันการอาชีวศึกษา มีหน้าที่ดังนี้

- (1) ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และควบคุมมาตรฐานการอาชีวศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับชาติกำหนด
- (2) ส่งเสริมการประเมินผลภายในสถานศึกษาและสถานประกอบการที่จัดการอาชีวศึกษา
- (3) รับรองมาตรฐานการอาชีวศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพในระดับเครือข่าย สถาบันการอาชีวศึกษา
- (4) ดำเนินการเทียบโอน ความรู้ ประสบการณ์ และรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ

มาตรา 35 จัดให้มีการประเมินผลภายนอกให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการประเมินผลที่กำหนดไว้ในระเบียบของคณะกรรมการมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับชาติ

ให้สถานศึกษาจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในทุกปีและทำรายงานเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน

มาตรา 36 สถานศึกษาใดที่ได้รับการประเมินผลภายนอก ตามมาตรา 35 และได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับชาติออกหนังสือรับรองผลการประเมินให้แก่สถานศึกษานั้น

หมวด 5 บุคลากรการอาชีวศึกษา

มาตรา 37 ครูวิชาชีพในสถานศึกษาหรือครูฝึกในสถานประกอบการต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง

- (1) เป็นครูวิชาชีพผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพระดับอุดมศึกษา และผ่านการฝึกหรือฝึกอบรมครูวิชาชีพ และได้รับใบรับรองมาตรฐานครูวิชาชีพ
- (2) เป็นผู้ชำนาญการหรือผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพเฉพาะสาขา และได้รับใบรับรองมาตรฐานครูวิชาชีพ
- (3) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในอาชีพเฉพาะสาขา มีผลงานเป็นที่ยอมรับเด่นชัดในสังคมและท้องถิ่น และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้

มาตรา 38 ให้มีสำนักมาตรฐานและพัฒนาครูวิชาชีพ อยู่ในกำกับของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อทำหน้าที่

- (1) กำหนดเกณฑ์การทดสอบ ดำเนินการทดสอบและออกใบรับรองมาตรฐานครูวิชาชีพ
- (2) ให้การฝึกอบรมครูวิชาชีพตามมาตรฐานที่กำหนด
- (3) ศึกษาวิเคราะห์ วิจัย เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชาชีพ และจัดฝึกอบรมครูให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

มาตรา 39 ให้มีการทดสอบมาตรฐานครูวิชาชีพระดับต่าง ๆ ทุก 3 ปี เพื่อการปรับเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือรับสิทธิพิเศษหรือค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น

ในกรณีครูวิชาชีพที่ไม่ผ่านการทดสอบมาตรฐานครูวิชาชีพตามเกณฑ์ที่สำนักมาตรฐานและพัฒนาครูวิชาชีพกำหนด จะได้เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรของสำนักมาตรฐานและพัฒนาครูวิชาชีพ

มาตรา 40 รัฐจัดสวัสดิการและแรงจูงใจแก่บุคลากรการอาชีวศึกษาให้มีการพัฒนาตนเอง ทั้งความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จริงในสถานประกอบการให้เป็นระบบและต่อเนื่อง

มาตรา 41 รัฐกำหนดโครงสร้างเงินเดือนครูให้มีความหลากหลายตามการพัฒนาวิชาชีพครู

มาตรา 42 รัฐต้องส่งเสริมให้ครูฝึกในสถานประกอบการมีมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยได้รับสิทธิพิเศษในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 43 องค์กรวิชาชีพต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐให้มีส่วนร่วมในการกำหนดและทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ

หมวด 6 การเงินและทรัพยากร

มาตรา 44 รัฐต้องลงทุนและสนับสนุนเป็นพิเศษในการจัดอาชีวศึกษาสาขาที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วน ต้องใช้เทคโนโลยีและการลงทุนสูง

มาตรา 45 รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอาชีวศึกษาเอกชนลงทุนจัดอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงาน

มาตรา 46 ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาจัดระบบและกลไกการระดมทรัพยากรจากสถานประกอบการ ท้องถิ่น และชุมชนเพื่อการอาชีวศึกษา โดยมีมาตรการในการควบคุม การกำกับดูแลการเงินและการระดมทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ

มาตรา 47 รัฐต้องส่งเสริมให้สถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐบริหารงานในระบบคืนทุน ให้มุ่งเน้นการสร้างทักษะอาชีพแก่ผู้เรียนเป็นหลัก สามารถนำรายได้มาพัฒนาการอาชีวศึกษา โดยมีมาตรการในการควบคุม การกำกับดูแล

มาตรา 48 ให้สถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษาทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถาบันการอาชีวศึกษาและเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์และภารกิจหลักของสถาบันการอาชีวศึกษา

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถาบันการอาชีวศึกษาไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบันการอาชีวศึกษา

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษาและเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 49 การจัดสรรงบประมาณให้พิจารณาจากเป้าหมายผลผลิตทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ที่สถานศึกษาเสนอที่จะดำเนินการ โดยจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและนโยบายการอาชีวศึกษาระดับชาติ

มาตรา 50 ให้มีกองทุน เรียกว่า “กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา” ประกอบด้วย

- (1) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (2) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณแผ่นดินประจำปี
- (3) เงินหรือทรัพย์สินที่สถานประกอบการหรือเอกชนมอบหมายสมทบให้กองทุน
- (4) เงินหรือทรัพย์สินที่ผู้มีจิตศรัทธาบริจาคให้กองทุน
- (5) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ
- (6) ดอกผลหรือรายได้ที่เกิดจากกองทุน
- (7) รายได้ที่เกิดจากการดำเนินงานของสำนักงาน
- (8) อื่น ๆ

มาตรา 51 การเก็บรักษาและจ่ายกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดดังนี้

- (1) การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาและสถานประกอบการในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์และอาคารสถานที่ และการพัฒนาบุคลากร
- (2) การดำเนินการเพื่อสนับสนุนโครงการความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ
- (3) การดำเนินการเพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานอาชีพ มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานสถานศึกษาและรูปแบบการศึกษาเพื่ออาชีพ เพื่อพัฒนาให้มีความทันสมัยและทันต่อการพัฒนาทางอาชีพและเทคโนโลยี
- (4) การพัฒนาครูอาจารย์ด้านอาชีวศึกษา
- (5) สนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพอิสระแก่ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา
- (6) การดำเนินงานของสำนักงานและการบริหารกองทุน
- (7) การดำเนินการของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการและอนุกรรมการตลอดจนเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นของบุคคล ดังกล่าว
- (8) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามความจำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา 52 ในระยะเริ่มแรก ให้กรมอาชีวศึกษาทำหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และอธิบดีกรมอาชีวศึกษาทำหน้าที่เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 53 ในระยะเริ่มแรกให้สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษาทำหน้าที่สำนักมาตรฐานและพัฒนาครูวิชาชีพไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการจัดตั้งสำนักมาตรฐานและพัฒนาครูวิชาชีพ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี